

Tadeusz Silnicki

1889–1968

Tadeusz Silnicki urodził się 5 października 1889 roku w Wierzchosławicach na ziemi tarnowskiej, w rodzinie ziemiańskiej, jako syn Jana i Zofii z domu Chodackiej. Maturę zdał w 1908 roku we Lwowie. W tym samym roku podjął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Studiował głównie historię i nauki pokrewne. W roku 1913 otrzymał stopień doktora filozofii na podstawie rozprawy o prawie elekcji królów w dobie jagiellońskiej.

Pierwszą pracę podjął w 1914 roku jako nauczyciel w IV i VII Gimnazjum we Lwowie. W 1921 roku został asystentem prof. Władysława Abrahama na Uniwersytecie Jana Kazimierza. W roku 1923 jako stypendysta rządu francuskiego pracował w Bibliothèqu Nationale w Paryżu i uczęszczał na wykłady w Sorbonie i École des Hautes Études. Habilitował się w 1927 roku z prawa kościelnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza. W 1929 roku został mianowany nadzwyczajnym profesorem prawa kościelnego na Uniwersytecie Poznańskim. Funkcję tę pełnił do wybuchu II wojny światowej.

W 1939 roku został wysiedlony z Poznania poprzez obóz na Główniej. W czasie okupacji przebywał kolejno w Ostrowcu Kieleckim, Wronowie, Szczawnicy, Besku, Sieniawie, Zarzeczcu, zajmując się tajnym nauczaniem. W 1944 roku podjął pracę w Jarosławiu jako nauczyciel liceum budowlanego. Do Poznania wrócił w 1945 roku i kontynuował wykłady na Uniwersytecie Poznańskim.

Równocześnie w latach akademickich 1945/1946–1947/1948 prowadził wykłady w Akademii Handlowej w Poznaniu. Wykładał zagadnienia dziejów kultury. Przedmiot ten wykładał również na Wyższym Studium Pedagogicznym przy tej Uczelni. Nominację na profesora zwyczajnego prawa kościelnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego otrzymał w lipcu 1948 roku i we wrześniu 1948 roku został przeniesiony jako profesor zwyczajny na Uniwersytet Jagielloński.

W 1957 roku powrócił do Poznania i jako profesor podjął pracę na Wydziale Prawa i Wydziale Filozoficzno-Historycznym UAM. Do chwili przejścia na emeryturę w 1960 roku prowadził wykład monograficzny dla studentów i asystentów z historii prawa kanonicznego, a także seminarium magisterskie.

Zmarł 18 grudnia 1968 roku w Warszawie i został pochowany na Powązkach.

Zdzisława Drozdowska